

rent faktisk er kvalificerede til at komme videre i uddannelsessystemet, men har vanskeligt ved at dokumentere det i form af et tal, dvs. i form af et karaktergennemsnit. Her synes jeg, det er værd at fremhæve det, der bliver kaldt kvote 2 b. I hvert fald har vi under forhandlingerne fra konservativ side lagt meget stor vægt på, at der også efter de nye regler bliver mulighed for at optage på baggrund af det, man kalder det frie skøn. Det vil sige, at det bliver den enkelte uddannelsesinstitution, der kan opstille optagelseskriterier, også helt uafhængigt af karaktergennemsnit fra gymnasieuddannelsen eller andre lignende uddannelser.

Det er vigtigt, at en institution som Syddansk Universitet fortsat kan gennemføre sine optagelsesprocesser uhindret. Jeg tænker her på den metode, hvor de interviewer kommende kandidater til f.eks. medicinstudiet, som er et af de studier, der er meget presset, hvad antallet af ansøgere angår. Her har man fra Syddansk Universitets side selv udviklet et koncept, som set med mine øjne foreløbig har vist sig at være en stor succes, det vil fortsat være muligt efter det regelsæt, som er foreslået her, og det lægger vi meget stor vægt på.

Fra konservativ side synes vi, det må være helt afgørende at sikre et optagelsessystem, som på den ene side tager hensyn til, at alle parter – både de studerende og systemet – får optimeret tidsanvendelsen, så alle kan få noget ud af det uden tidsspilde, og på den anden side viser respekt for, at vi ikke skal konstituere hele vores faglige, professionelle liv i alderen 16-19 år. Der kan ske mange ting i den periode, som gør, at man måske ikke får det optimale afsæt lige nøjagtig her, og af den grund skal vi derfor ikke afskære potentielt egnede kandidater fra at komme ind i uddannelsessystemet. Der skal være andre adgangsmuligheder, og det synes vi faktisk også der er lagt op til i forbindelse med det nye forslag.

Forslaget giver ikke folk falske forhåbninger om, at bare de tager erhvervsarbejde af næsten ligegyldig hvilken karakter, kan de regne med at komme ind på drømmeuddannelsen. Vi vil gerne af med disse falske forhåbninger, som har bragt alt for mange i en situation, hvor de faktisk har følt sig snydt af systemet. Her prøver vi at lægge linjerne mere klart frem, samtidig med at vi tager højde for, at virkeligheden er mangfoldig – og godt for det. Den mangfoldighed skal vi søreme ikke ødelægge med for stive systemer.

Hvis det, der er lagt frem, er for stift, er vi lydhøre over for konkrete indvendinger og selvfølgelig især konkrete indvendinger, som samtidig er båret af konstruktive forslag til, hvordan det kan gøres bedre. Målet er, at vi for det første sikrer en optimering af alles tidsforbrug, og at vi for det andet fastholder de faglige krav, men ikke unødigt forhindrer nogen, der i øvrigt har evnerne, til at gennemføre en uddannelse i Danmark.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det hr. Morten Homann som næste ordfører.

Morten Homann (SF):

I virkeligheden er det en lidt bagvendt diskussion, for hvis man kigger alle mulige andre steder hen i det danske samfund end lige netop i Folketinget, oplever man, at der bliver efterspurgt bredere og bredere kvalifikationer.

Både offentlige arbejdsgivere og det private erhvervsliv efterspørger, at de unge, der kommer ud af uddannelsessystemet har brede kvalifikationer; at de ikke bare kan deres snævre fag og de ting de har lært i skolebøgerne, men at de er i stand til samarbejde, er kreative, er i stand til at tænke internationalt osv. Det er i virkeligheden den form for kvalifikationer, der er efterspørgsel efter, det er den form for kvalifikationer, der er brug for i et moderne samfund, og set i det lys vil SF gerne være med til at holde fast i, at der er muligheder for at komme ind på baggrund af andre kvalifikationer end dem, man kan læse ud af et eksamensbevis. Derfor synes vi, der er behov for, at man videreudvikler kvote 2-muligheden som en ligeværdig og sideordnet mulighed for at blive optaget på de videregående uddannelser.

Der er ganske givet behov for, at man gør nogle af kravene klarere, så de unge ved, hvad det er for nogle forudsætninger, de møder, og der er i visse sammenhænge også behov for at kigge på, om de krav, der bliver stillet, er relevante for den pågældende uddannelse. Men det opfatter jeg som nogle fornuftige tilpasninger, fornuftige videreudviklinger og fornuftige moderniseringer, som man kan lave ud fra den grundpræmis, at kvote 2 er og bliver og skal blive ved med at være en mulighed for optag på videregående uddannelser.

Man kan godt få den tanke, når man ser regeringens foreløbige oplæg, at det, der i virkeligheden i stedet kommer ud af det, er mere karak-